

150

1511-1519

A BETEGEK SZENTSÉGE

1511 Az Egyház hiszi és vallja, hogy a hét szentség közül az egyik egész különlegesen arra van rendelve, hogy megerősítse a betegség által megpróbáltatottakat: a betegek kenete:

"A betegek e szent kenetét Krisztus, a mi Urunk mint az Újszövetség valóságos és különálló szentségét alapította, Márk utal rá, Jakab pedig, az apostol és az Úr testvére, ajánlotta a híveknek és kihirdette."

1512 Az ókortól kezdve mind Kelet, mind Nyugat liturgikus hagyományában vannak tanúi annak, hogy megszentelt olajjal megkenték a betegeket. A századok során a betegek kenetét egyre inkább csak a haldoklóknak szolgáltatták ki. Ezért kapta az utolsó kenet nevet. E fejlemény ellenére a liturgia nem szűnt meg imádkozni az Úrhoz, hogy a beteg nyerje vissza egészségét, amennyiben ez üdvösségének javára válik.

1513 Az 1972. november 30-án kelt Sacram unctionem infirmorum kezdetű apostoli konstitúció a II. Vatikáni Zsinathoz csatlakozva elrendelte, hogy a római szertartásban a következőket kell megtartani:

A betegek kenetének szentségét azoknak szolgáltassák ki, akiknek egészségét súlyos betegség támadta meg. A beteget kenjék meg homlokán és kezein az előírt módon megáldott olívaolajjal vagy a körülményeknek megfelelően más, az előírt módon megáldott növényi olajjal, és közben a következő szavakat mondják: "E szent kenet által és nagy irgalmassága szerint segítsen meg téged az Úr a Szentlélek kegyelmével; szabadítson meg bűneidtől, üdvözítsen téged, és erősítsen meg jóságosan!"

II. Ki veheti föl és ki szolgáltathatja ki ezt a szentséget?

SÚLYOS BETEGSÉG ESETÉN...

1514 A betegek kenete "nemcsak a halálveszélyben lévők szentsége. Ezért föl vételére már az az időszak is biztosan alkalmas, amikor a hívó élete betegség vagy öregség miatt kezd veszélybe kerülni."

1515 Ha egy beteg, aki föl vette a szentséget, visszanyeri egészségét, újra föl veheti a szentséget, ha ismét súlyosan megbetegszik. Ugyanazon betegségben is meg lehet ismételni, ha rosszabbodik az állapot. Ajánlott fölvenni a betegek kenetét komoly sebészi beavatkozás előtt. Ugyanez a helyzet az időseknél, akiknek az állapota egyre törékenyebbé válik.

"... HÍVJA AZ EGYHÁZ PAPJAIT"

1516 A betegek kenetének kiszolgáltatói kizárólag a papok (püspökök vagy áldozópapok). A lelkipásztorok kötelessége oktatni a híveket e szentség jótéteményeiről. A híveknek bátorítaniuk kell a betegeket, hogy papot hívjanak és e szentséget föl vegyék. A betegek készüljenek föl lelkipásztorok és az egész egyházi közösség segítségével, melynek a betegeket egész különlegesen körül kell vennie imádsággal és testvéri gondoskodással.

III. Hogyan szolgáltadják ki ezt a szentséget?

1517 Mint minden szentség, a betegek kenete is liturgikus és közösségi cselekmény, akár otthon, kórházban vagy templomban, akár egy betegnek, illetve a betegek egész csoportjának szolgáltadják ki. Nagyon megfelelő, hogy az Eucharisztia, az Úr húsvétjának emlékezete keretében kerüljön kiszolgáltatásra. Amikor a körülmények megengedik, a betegek kenetét megelőzheti a gyónás és követheti a szentáldozás. Az Eucharisztia, mint Krisztus húsvétjának szentsége, a földi zarándoklét utolsó szentsége, az "útravaló" az örök életbe történő "átmenethez".

1518 Szó és szentség megbonthatatlan egészet alkot. A bűnbánat fölindítása, majd igeliturgia nyitja meg a szertartást. Krisztus szavai és az apostolok tanítása föllesztik a beteg és a közösség hitét, hogy az Úrtól kérjék Lelkének erejét.

1519 A szentség kiszolgáltatása lényegileg a következő elemekből áll: az "Egyház papjai" kezüket csöndben fölteszik a betegekre; az Egyház hitében imádkoznak a betegekért; ez a szentség epiklézise; föladják a kenetet, lehetőleg püspök által megszentelt olajjal.

Ezek a liturgikus cselekmények mutatják, hogy e szentség milyen kegyelmet ad a betegeknek. Ek egyikét ismeri föl.